

جنگ زرگری مقامات ایران و آمریکا

روز چهارشنبه ۷ خرداد ۱۳۸۲ مقامات دول آمریکا و ایران باز هم به تبادل اتهامات بر علیه یکدیگر ادامه دادند. مهم ترین اتهامات از جانب آمریکا را پل برمر، نماینده ایالات متحده در عراق، عنوان کرد. وی در گفتگویی با شبکه تلویزیونی ای بی سی گفت: "ساده ترین کاری که شاهدش هستیم تلاش ایران برای تکرار همان روشی است که در رابطه با حزب الله در لبنان اعمال کرده یعنی اعزام عواملش در لباس شخصی به عراق برای راه اندازی خدمات اجتماعی و استفاده از این خدمات برای کسب محبوبیت محلی و بعد مسلح کردن آنها." وی افزود: "اگر ما اجازه بدهیم که این وضعیت زیاد پیش برود به مشکلات جدی خواهد انجامید." پیش از او دانالد رامسفلد در خطاری به ایران گفته بود که هر نوع تلاشی برای ایجاد حکومتی مشابه ایران در عراق بشدت سرکوب خواهد شد.

مخالفان سیاست های وزارت امور خارجه آمریکا در مورد برقراری ارتباط بیشتر و احتمالاً دو جانبه با ایران در روزهای اخیر با عنوان کردن گزارش هائی از حضور بعضی سران شبکه القاعده در ایران و نقش آنها در عملیات تروریستی اخیر در عربستان سعودی خواستار قطع کامل هر نوع ارتباطی با دولت ایران و حمایت از نیروهای مخالف حکومت اسلامی شده اند. اتهام دیگر داشتن نیروگاههای انرژی هسته ای در ایران است. از سوی دیگر دولت ایران همواره اتهامات آمریکا در مورد غیر صلح آمیز بودن طرح های انرژی هسته ای اش را رد کرده است. کمال خرازی، وزیر امور خارجه ایران، و حمید رضا آصفی سخنگوی این وزارتخانه، ۷ خرداد؛ بار دیگر ضمن رد این اتهام ها هر نوع دخالت ایران در امور داخلی عراق را نیز تکذیب کردند.

اما همان روز «کاندالیزا رایس»، مشاور امنیت ملی رئیس جمهور آمریکا، گفت علیرغم شباهت اتهامات وارده به ایران در زمینه پناه دادن به تروریست ها و تلاش برای دستیابی به سلاح های اتمی با اتهاماتی که به عراق پیش از جنگ زده می شد سیاست مقابله با آنها متفاوت خواهد بود. خانم رایس گفت: "ما همیشه گفته ایم که هر وضعیتی و هر شرایطی پاسخ مناسب همان شرایط و وضعیت را اقتضا می کند. ما معتقدیم که راه های گوناگون و چند جانبه ای از جمله آنچه از طریق روسیه و چین انجام می دهیم برای مسأله ایران وجود دارد." وی که در رابطه با اتهامات آمریکا به ایران در مورد طرح تولید سلاح های هسته ای صحبت می کرد گفت: "ما منتظر گزارش سازمان بین المللی انرژی اتمی در این مورد هستیم و بعد از آن خواهیم دید که چه راه هائی در برابرمان وجود دارد."

انگیزه این جنگ زرگری چیست؟ بدیهی است که دولت آمریکا قصد حمله نظامی به ایران همانند عراق را ندارد. علت اصلی آن نیز حضور گرایشی در درون هیئت حاکم (اصلاح طلبان) است که مدتها است با آغوش باز به سوی سیاست های آمریکا رفته و تبلیغات بسیاری در حمایت از برقراری پیوند حسنه با دولت آمریکا دامن زده اند. هدف دولت آمریکا تقویت کل رژیم بر علیه اعتراضات توده های تحت ستم و استثمار، به خصوص کارگرانی که دیگر منتظر جناح «دو خرداد» برای بهبود وضعیت زندگی خود نیستند، و یافتن و یاری رساندن به دست نشاندهائی در منطقه است که سیاست های آن را اعمال کنند. چنانچه گرایش های اصلاح طلب موجود چنین کنند، دیگر نیازی به برکناری آنها نخواهد بود.

اما؛ در عین حال دولت آمریکا خواهان اعمال فشار برای رسیدن به بهترین بدیل ممکن حکومتی در ایران است. معاملات پشت پرده با جمهوری خواهان، سلطنت طلبان و مجاهدین خلق را بایستی در این هدف جستجو کرد. هرچه هراس رژیم از حمله نظامی آمریکا بیشتر شود؛ امتیازاتی بیشتری از سوی آن به دولت آمریکا اعطا خواهد شد.

طبقه کارگر ایران بهیچوجه در این جنگ زرگری بین دول سرمایه داری و جناح های مختلف بورژوازی (چه در حکومت و چه در اپوزیسیون) سهمی نصیبش نمی شود. این دعوا بر سر استثمار بیشتر کارگران و زحمتکشان ایران است. از اینرو طبقه کارگر و متحدانش باید به فکر بدیل حکومتی خود باشد. مبارزه در راستای ایجاد تشکل های مستقل کارگری و طرح مطالبات کارگری بر محور کنترل تولید و توزیع و گسترش تجربه کارگران بهشهر به سراسر کارخانه ها راه را برای مبارزه با سرمایه داران و متحدان بین المللی آنها هموار می کند.

اتحادیه سوسیالیست های انقلابی ایران

۱۰ خرداد ۱۳۸۲